

Schriftlezing: 1 Johannes 2:1-17, Tekst: 1 Joh. 2:3-11
Thema: Weten dat je Hem kent
Zingen: Ps. 139:1 en 14, Ps. 26:3, Ps. 1:1 en 4, Ps. 119:84, 86 en 87, Ps. 147:10

Hoofdpunten van de preek

Johannes schrijft over zekerheid van het geloof. Hoe kan je weten dat je Hem kent?

Weten dat je Hem kent

Kan je het wel zeker weten? Volgens Johannes wel. Zekerheid (geen volmaaktheid) in het geloof heeft te maken met weten, kennen.

In de bijbel betekent 'kennen' dat je een allesomvattende relatie met elkaar hebt. Een relatie, vergelijk het met een huwelijk, die je leven door en door compleet beïnvloedt.

Uit liefde voor de ander doe je alles voor de ander... Johannes zegt: hierdoor, als je dit ziet, dan weet je het. En een ander ook!

Als wij Zijn geboden bewaren

Uit liefde voor de Heere God doen we wat Hem behaagt. God heeft laten weten wat dat is: Zijn geboden bewaren.

Is het omgekeerde het geval? Dan zegt Johannes hoe laat het is (2:4).

Geloofszekerheid en levensheiliging hebben alles met elkaar te maken. Niet vanuit 'moeten' maar omdat we het zijn gaan 'willen.' Uit liefde dus.

Johannes verbindt het kennen, gemeenschap met God hebben met het *in acht nemen* van Zijn wil en wet. Zó gaan we met God en gaat God met ons om. Vol ijver, liefdesvuur.

De liefde van Gods is volmaakt geworden in die mens die Gods geboden bewaart. De liefde van God en voor God heeft z'n doel bereikt, het leven in beweging gezet.

Leven zoals Hij geleefd heeft

Hoe zit dat concreet? Nog een 2^e kenmerk: hieraan kennen wij dat wij in Hem zijn... door te wandelen zoals Jezus.

Zo wordt het in elke situatie vanzelf concreet: wat deed Jezus? Hoe was Jezus? Jezus leefde biddend, in een nauwe relatie met Zijn Vader. Het was Zijn verlangen om de wil van de Vader te doen.

In alles blijkt in Hem de liefde van/voor de Vader om de ander lief te hebben. Wandelen zoals Jezus = het liefdesgebod. Oud en toch nieuw. Zo breekt de nieuwe tijd aan.

Is er geen liefde? Dan zegt Johannes opnieuw hoe laat het is (2:10,11). Geen woorden, maar daden...